

ماندگار

www.mandegardaily.com

سال هشتم شماره ۱۸۳۸ سه شنبه ۱۹ اسد / مرداد ۱۳۹۵ ذوالقعدة الحرام ۱۴۳۷ ۹ اگست ۲۰۱۶

Azizi Bank Master Card

www.azizibank.af

1515

رییس جمهور غنی: دولت وسیله فخر فروشی و زور گویی نیست

محمد اشرف غنی، رییس جمهور کشور در دیدار با جوانان گفته است که دولت وسیله تجمل گرایی، فخر فروشی و زورگویی نیست بلکه وظیفه خدمت به ضعیف‌ترین اقشار جامعه را به عهده دارد.

آقای غنی تأکید کرده است که باید فرهنگ زور، خشونت و تهدید در افغانستان خاتمه یابد.

رییس جمهور با اشتراک کندهگان برنامه «شبهه سازی سازمان ملل متحد» که هدف آن آشنایی جوانان با ساختار، برنامه‌ها و کارکردهای نهادهای مختلف دولت افغانستان بود، در ارگ دیدار کرد.

اشرف غنی در این دیدار با جوانان از سراسر کشور وعده سپرد که مبلغ ۶۶۰ هزار افغانی را شخصاً به صندوق جوانان کمک خواهد کرد.

رییس جمهور خطاب به جوانان گفت: شما یک زبان جدید را مطرح کردید که کلمات آن هم‌دیگرپذیری، تلاش، فهم طرف مقابل و فرهنگ مباحثه و مفاهمه است و این زبان برای من امید می‌دهد که آینده افغانستان به دست شما مصون است.

اشرف غنی از جوانان خواست که زبان هم‌دیگرپذیری را در اثر فشارها ترک نکنند.

آقای غنی افزود: شما سیاست ناکام گذشته، زبان تفرقه، عدم احترام به زنان، جوانان و معلولین را رد کردید، پس حمایت مرا با خود دارید.

به باور رییس جمهور ایجاد فرهنگ گفتمان جدید یک قدم بزرگ می‌باشد و جوانان مانند قوای امنیتی که در خط مقدم نبرد برای افغانستان قربانی می‌دهند، گام بزرگ را در میدان سیاست برداشته‌اند.

همچنین رییس جمهور کشور از جوانان خواست که مانع فساد و دیکتاتوری شوند زیرا مردم افغانستان دیگر دیکتاتوری را نمی‌خواهند.

او افزود که میراث دار ما شما جوانان هستید، حق دارید که از من پاسخ بخواهید و باید فرهنگ رضاکارانه را تقویت کنید.

رییس جمهور غنی از آنان خواست تا نشست بعدی‌شان را روی نقش جوانان در یک دهه آینده، متمرکز سازند و از آنها دعوت کرد که نشست مذکور را در قصر سلام خانه برگزار کنند.

اتحاد داعش و طالبان در افغانستان

صفحه ۶

زاخپلوال: پاکستان د حقاني شبکې يو غړی هم نه دی په نښه کړی

صفحه ۶

دیدبان شفافیت: حکومت طرحی برای مرکز عدلی و قضایی ندارد

دیدبان شفافیت افغانستان

صفحه ۳

صفحه ۳

رییس اجرایی: اصلاحات انتخاباتی عملی می‌شود

هر چند قرار بود که رییس جمهور اشرف غنی فرمان تقنینی خود را در اوایل این هفته صادر کند، اما هنوز این فرمان صادر نشده است.

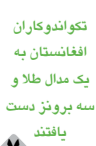
اصلاحات انتخاباتی یکی از ماده‌های اساسی توافق‌نامه سیاسی غنی و عبدالله است که بر اساس آن حکومت وحدت ملی شکل گرفت؛ دو طرف برای چانه‌زنی‌ها روی آوردن اصلاحات انتخاباتی نیز ادامه داده‌اند که هنوز به توافق نرسیده‌اند.

صفحه ۶

دادستانی کل:

اندرابی و سر جنگ آزاد اند

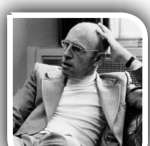
تکواندوکاران افغانستان به یک مدال طلا و سه برونز دست یافتند

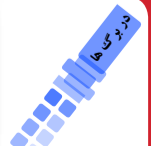
ستیز با ادبیات گفتاری از جورج اورول

نیولیر ایسم در درس گفتارهای میشل فوکو

بی‌حقیقتی کمسیون‌های حقیقت‌یاب

قیوم ملکی آزاد

بی حقیقتی

کمیسیون‌های حقیقت‌یاب

و جانب‌دارانه قضیه را از اذهان عمومی منحرف سازد. در این یک‌ونیم دهه، بیش از ۸۴ کمیسیون برای بررسی حوادث مختلف تشکیل شده اما هیچ‌کدام ره به حقیقت نبرده‌اند! حالا ذهن و افکار عمومی نسبت به مسوولیت و وظایف کمیته‌ها و کمیسیون‌های ایجادشده حقیقت‌یاب، سرشار و مملو از سوالات و پرسش‌هایی است که تاکنون جواب داده نشده‌اند. تراکم این سوال‌های بی‌جواب می‌تواند به تدریج مشروعیت نظام را زیر سوال ببرد.

افغانستان در شرایط کنونی هنوز از تیررس مصایب و بحران‌ها رهایی نیافته است. وضعیت کشور همچنان در مرحله شکننده قرار دارد. این مسوولیت همه‌گانی است که در جهت تحکیم ثبات و استقرار امنیت و گسترش حاکمیت مرکزی و قانونمندی جامعه و نظام تلاش نماییم. صد البته که مسوولیت و رسالت دولت‌مردان در این رابطه به عنوان قانون‌گذاران و مجریان امور، بیش از دیگران می‌باشد. آنان نباید مصلحت‌کشور و مردم را فدای رقابت‌های سیاسی مغایر قانون اساسی کشور بسازند. امروز، هم دولت و هم مجلس نماینده‌گان در برابر سرنوشت مردم و آینده کشور مسوول‌اند. این فرصت تاریخی نباید به غفلت و در اثر درگیری‌های فرعی و انحرافی بیهوده از کف برود. قربانیان این مردم که در دم تیغ شقاوت و قساوت و بی‌رحمی جان خود را از دست داده‌اند، نباید بازبچه دست شیدان و فرصت‌طلبانی گردند که فقط به بقای مناصب خویش فکر می‌کنند.

هرچند در جهان سیاست کنونی، در بسیاری از کشورهای جهان سوم، بسیاری از قضایا به دلیل پیچیده‌گی‌های خاص و دست دادن عوامل متعدد، مکتوم مانده‌اند؛ اما در افغانستان به دلیل شرایط خاص و از همه مهم‌تر به دلیل این‌که اکنون ما در حال پایه‌گذاری یک نظام سیاسی جدید هستیم، باید تا حد زیادی شفافیت و قانون‌مندی و تعهد ملی و انسانی رعایت گردد. شاید برخی از کسان و حلقه‌های خاص تمایل نداشته باشند که ریشه وقایع و حوادث به مردم بازگو گردد، ولی این حق مردم است که از سرنوشت خود و آنچه بر آنان گذشته و می‌گذرد، آگاهی یابند.

از آغاز دوره جدید تا کنون ده‌ها حادثه کوچک و بزرگ، وقایع دلخراش و تکان‌دهنده و مسایل مربوط به سرنوشت جامعه و آینده کشور روی داده است. حوادث و وقایعی که هریک می‌توانست سرنوشت حکومت و کشور را به گونه دیگر رقم زند.

طی سال‌های گذشته، کمیته‌های متعددی جهت حقیقت‌یابی برخی حوادث و اتفاقات از جانب حکومت تشکیل گردیده است. کمیته‌هایی که ظاهراً از اشخاص دلسوز و کاردان تشکیل گردید تا اوضاع و وقایع را ریشه‌یابی نمایند. اما با گذشت زمان‌های طولانی، هنوز نه تنها حقایق به دست نیامده‌اند، بلکه نام آن کمیته‌ها یا کمیسیون‌های حقیقت‌یاب نیز از اذهان پاک شده است. به‌طور مثال می‌توان از کمیسیون‌های حقیقت‌یاب در رابطه با قتل دکتر عبدالرحمان در میدان هوایی کابل، ترور حاجی قدیر، ریشه‌یابی غایبه جوزای ۸۶، آشوب محرم هرات، اغتشاش در ولایت جوزجان و تظاهرات‌های پیاپی در جلال‌آباد یاد نمود.

اینک در روزها و ماه‌های اخیر، کشور باز شاهد خشونت‌ها و کشتارهای فجیع دیگری است که از جنگ بغلان (دند غوری و شهاب‌الدین) و نگرهار می‌توان به‌طور نمونه یاد کرد. در این جنگ‌ها، جان انسان‌های بی‌گناه زیادی گرفته شده است. این جنگ‌ها و خشونت‌ها از زوایای مختلف می‌توانند حکومت را به چالش جدی بکشانند و آن را وادار به کناره‌گیری و یا اعتراف به تقصیر نمایند؛ اما به شرط آن‌که حکومت احساس مسوولیت و پاسخ‌دهی داشته باشد. اما حکومت سعی دارد که در هر حادثه با تشکیل کمیسیون حقیقت‌یاب به نحوی افکار عمومی را قانع سازد. چنان‌که سقوط ولایت کندز در خاموشی حقیقت‌یابی فراموش شد و نیز حمله به قطعه محافظان رجال برجسته در حقیقت‌یابی کمیسیون حقیقت‌یاب به فراموشی رفت و نیز حمله به جنبش روشنایی نیز در تاریکی کمیسیون حقیقت‌یاب قرار گرفت و نیز ده‌ها مورد دیگر نیز وجود دارند که نشان می‌دهد کمیسیون‌های حقیقت‌یاب به جایی نرسیده‌اند.

واقعیت قضیه این است که در بررسی حوادث پیش‌آمده از پانزده سال پیش تا کنون، حکومت سعی نموده به دلایل نامکشوف و اعلام‌نشده، یا مهر سکوت بر لب زند و یا بسیار ماهرانه

بازمانده‌گان قربانیان حمله مرگبار در میان مظاهره‌کننده‌گان جنبش روشنایی، دیروز در یک نشست خبری در کابل گفتند که کمیسیونی را که حکومت برای بررسی این رویداد موظف ساخته، قبول ندارند. زیرا تجربه نشان داده است که ایجاد کمیسیون‌های گونه‌گون از سوی حکومت برای بررسی رویدادها، بیشتر از بهر فریب مردم است و هیچ‌یک از این کمیسیون‌ها کارهای اثرگذاری انجام نداده‌اند.

یکی از ویژه‌گی‌های نظام دموکراتیک و مردمی این است که شفافیت و پاسخ‌دهی در همه زمینه‌ها وجود داشته باشد. یعنی به اضافه این‌که در عرصه طرح و برنامه و اجرای آن‌ها باید دقت و شفافیت به‌کار رود، در مسایل دیگر که بسا پیامد و اثر آن بیشتر نیز می‌باشد، دقت و شفافیت به‌کار برده شود. به مفهوم دیگر، دموکراتیک بودن یک نظام و حکومت زمانی تصدیق می‌گردد که در شرایط بحرانی و اضطراری، خود را ملزم به رعایت موازین دموکراتیک و حقوق شهروندان بداند.

کشور ما از زمان تأسیس تا کنون، متأسفانه نتوانسته چنین آزمون و مرحله‌یی را موفقانه پشت سر بگذارد. در دوران‌های قبل، هر حکومت به زعم و پندار خویش، سرنوشت مردم را به هیچ‌انگاشته و هرگز راجع به قضایای ملی و تعیین‌کننده در سرنوشت جامعه، التفاتی به نظر و سوالات مردم نداشته است. یکی از دلایل عمده عقب‌مانده‌گی اجتماعی و سیاسی کشور نیز در همین مورد نهفته است. چه بسا که در شرایط اضطراری و بحرانی، حکومت دست خود را برای کتمان حقایق و نادیدن انگاشتن واقعیت‌ها بازتر دیده و با چشم‌دریده‌گی بیشتر شیوه نادرست و غیرملمی خود را تعقیب نموده است.

افغانستان در دوران پس از طالبان (حکومت موقت، انتقالی و انتخابی و دولت وحدت ملی) شاهد قضایا و حوادث مختلف و تلخ بسیاری بوده است. از آنجایی که که نگاه و نگرش مردم نسبت به این دوره از شرایط سیاسی بسیار متفاوت و امیدوارانه بوده است، انتظار عمومی بر این بوده که قضایا و حوادث روی‌داده در پرده غفلت باقی نمانند و حقایق مربوط به آن‌ها کتمان نگردند. اما شواهد عینی، خلاف این تصور و برداشت را گواهی می‌دهند.

سخن‌ماندگار

حکومت

درست‌جنگیدن را بیاموزد

سخنگوی والی فراه به بی‌بی‌سی گفته است که گروه طالبان در ولسوالی پشت‌رود این ولایت بیش از ۴۰۰ خانواده را مجبور به ترک خانه‌هایشان کرده است. آقای ناصر مهری، سخنگوی مقام ولایت هرات افزوده است که طالبان از دو هفته پیش، به چهار منطقه ولسوالی پشت‌رود وارد شده‌اند و مردم این نقاط را آواره کرده و خانه‌های آن‌ها را به پایگاه‌های نظامی خود مبدل کرده‌اند.

گفته می‌شود که هم‌اکنون بر اثر این تحولات، نیروهای دولتی در این مناطق عملیات نظامی به‌راه انداخته و جنگ میان دو طرف در گرفته است. درحالی‌که خانواده‌های بی‌جا شده به شدت نیاز به کمک و حمایت حکومت دارند، طالبان قصد دارند با توسعه حضور و نفوذ خویش، به شهر فراه نزدیک شوند و حاکمیت دولت در این ولایت را به چالش بکشند.

فراه، در غرب افغانستان موقعیت دارد. این ولایت تا چند سال پیش، در امنیت و آرامش نسبی به‌سر می‌برد، اما به تدریج با تطبیق پروژه توسعه و انتقال جنگ، این ولایت و سایر ولایات غربی افغانستان نیز به میدان جنگ و ناامنی بدل شدند؛ چنان‌که شمال کشور نیز به صحنه معرکه برای تروریستان بدل گشته است.

هم‌اکنون جنگ در کشور در تمام اضلاع جغرافیایی جریان دارد و کم‌وبیش هر ولایت افغانستان در آتش درگیری می‌سوزد. کندز و بدخشان و جوزجان در شمال کشور به شدت از ناحیه تروریستان آسیب‌پذیر اند. ننگرهار در شرق کشور همچنان صحنه بیداد داعشیان و طالبان و سوختن مردم بی‌گناه است. جنوب کشور نیز که حساب آن معلوم است. هلمند یکی از ولایات جنوبی کشور سال‌هاست که کشتارگاه جوانان تازه‌موظف در اردو و پولیس شده است. روزی نیست که در این ولایت، خون مردم و نیروهای دولتی بر زمین نریزد و شبی نیست که بدون نوای رگبار و راکت صبح گردد.

اگرچه سخنگویان حکومتی و خبرنگارهای رسمی همواره سعی دارند دامنه جنگ‌ها را محدود و شمار شهدا را ناچیز و اوضاع را «تحت مدیریت» جلوه دهند، اما این پنهان‌کاری و احياناً مصلحت‌نگری، چیزی از حجم مصیبت وارده بر مردم نمی‌کاهد. در همین روزها و هفته‌های اخیر، مردم زیادی از شمال و جنوب کشور به کابل آواره شدند و هر کدام کوچه به کوچه در جست‌وجوی نان‌وسرپناه سرگردان‌اند. آن‌ها از جنگ‌ها و ویرانی‌هایی سخن می‌گویند که بسیاری‌شان نه در قلم خبرنگاران قید شده و نه در میز سخنگویان حکومت بیان شده است. مهاجر هلمندی از گشته شدن ۳۰ پولیس در یک روز، آن‌هم فقط در یک ولسوالی، سخن می‌گوید و آواره جوزجانی از هجوم یک‌شنبه هزارها طالب به ولسوالی و قریه‌شان و رها کردن تمام خانه و دارایی‌شان. الفصه این‌که جنوب تا شمال و شرق تا غرب را جنگ و بیداد تروریستان طالبی و داعشی دنوردیده و حکومت هنوز خون‌سردانه از صلح سخن می‌گوید و بسته‌وگریخته نیز فرمان جنگ می‌دهد؛ حال آن‌که نه صلحی وجود دارد و نه فرمانی فیصله‌بخش برای جنگ و سرکوب قاطع دشمن. سال‌هاست که حکومت سربازان و سرداران صادق و شجاع کشور را به‌جای جنگ، به باتلاق معامله و تزویر سوق می‌دهد؛ به این ترتیب که آن‌ها را در برنامه جنگی‌یی تزیین و مصروف می‌کنند که در آن، اراده‌یی به نابودی دشمن وجود ندارد و چه بسا که جان دشمن، عزیزتر از جان سرباز رشید وطن است. نام دیگر این جنگ، جنگ فرسایشی است؛ جنگی که در آن منافع استخبارات بیرونی و علایق تباری برخی حلقه‌های عالی قدرت، دست‌وپای سربازان میهن را می‌بندد و به آتش جنگ دشمن بقا می‌بخشد.

از رییس دولت وحدت ملی جداً می‌خواهیم که به جنگ فرسایشی و مزورانه پایان دهد، با خون مردم بی‌گناه بیش از این بازی نکند و آیین درست‌جنگیدن و درست رهبری کردن را بیاموزد!

اندرابی و سرچنگ آزاد اند

مسوولان در دادستانی کل می‌گویند که خلیل اندرابی و عبدالرحمان سرچنگ، فرماندهان پیشین ولایات میدان وردک و هلمند به اساس ضمانت معتبر از حبس رها شده‌اند.

آنان با بیان این‌که بررسی روی پرونده‌های این دو تن در دادستانی کل به شدت جریان دارد، می‌گویند که در جریان یک ماه آینده پرونده آنان را به دادگاه عالی محول خواهند کرد؛ اما تا پیش از تکمیل شدن بررسی‌ها سرچنگ و اندرابی به اساس ضمانت معتبر از حبس رها هستند.

این گفته‌ها در حالی مطرح می‌شود که برخی از اعضای کمیسیون عدلی و قضایی مجلس نماینده‌گان، نهادهای عدلی و قضایی کشور را غیر قابل اعتماد خوانده می‌گویند، مسوولان حکومت وحدت ملی منافع علیایی مردم را در نظر نمی‌گیرند.

آنان با متهم کردن دولت به پشتیبانی از متخلفان و افراد فاسد، می‌گویند که هر قدر جنایت افراد آشکارتر می‌شود، مسوولان حکومت وحدت ملی برای آنان مکافات بیشتر قایل می‌شوند.

خلیل اندرابی فرمانده امنیه پیشین ولایت میدان وردک به همکاری با گروه تروریستی طالبان و انتقال یکی از فرماندهان این گروه به نام قاری یوسف از میدان وردک به کابل متهم است.

قاری یوسف یکی از فرماندهان گروه طالبان چند پیش از رنجر متعلق به خلیل اندرابی فرمانده امنیه پیشین میدان وردک در ولایت بغلان بازداشت شد، گفته می‌شود که قاری توسط این رنجر پولیس جهت درمان به کابل انتقال داده می‌شد.

هم‌چنان، عبدالرحمان سرچنگ فرمانده امنیه پیشین ولایت هلمند نیز به سوء استفاده از صلاحیت‌ها، تشکیل پولیس خیالی و ناتوانی در جنگ متهم شده و تحت پیگرد نهادهای عدلی و قضایی قرار گرفته‌اند. بصیر عزیزی سخنگوی دادستانی کل در گفت‌وگو با

روزنامه ماندگار می‌گوید: پرونده‌های خلیل اندرابی فرمانده پیشین ولایت میدان وردک و عبدالرحمان سرچنگ فرمانده پیشین هلمند که متهم به همکاری با گروه طالبان، کم کاری و سوء استفاده از صلاحیت و وظیفه‌ی هستند؛ در دادستانی کل تحت بررسی قرار دارند.

سخنگوی دادستانی کل افزود: بررسی‌های همه جانبه و دقیق روی پرونده این دو فرد جریان دارد و پس از بررسی‌های دادستانی کل پرونده آن‌ها را به دادگاه عالی ارجاع خواهد کرد.

آقای عزیزی هرچند از افرادی که اندرابی و سرچنگ را ضمانت کرده‌اند نام نمی‌برد، اما می‌گوید: خلیل اندرابی و عبدالرحمان سرچنگ تحت بازجویی دادستانی کل قرار دارند؛ اما نسبت ضمانت معتبر از حبس رها می‌باشند.

به گفته او، به اساس قانون، متهمانی که ضمانت معتبر داشته باشند می‌توانند تا تکمیل شدن بررسی‌ها پرونده‌شان از بند رها باشند.

نمی‌گیرند، افراد و گروه‌های که متهم به فساد و همکاری با گروه‌های تروریستی هستند باید مورد پیگرد قانونی قرار گیرند، این در حالی است که علی‌رغم این‌که این افراد مجازات نمی‌شوند، از طرف مسوولان حکومت وحدت ملی مکافات در یافت می‌کنند.

به گفته این عضو کمیسیون عدلی و قضایی مجلس نماینده‌گان، خلیل اندرابی در میدان وردک متهم به همکاری با طالبان است و آقای سرچنگ به تشکیل پولیس خیالی، کم کاری و سوء استفاده از صلاحیت و وظیفه‌ی در ولایت هلمند می‌باشد، در حال حاضر جای این دو فرد زندان است نه این‌که آزادانه گشت و گذار کنند.

بانو محسنی با بیان این‌که هیچ توطیه‌ی نمی‌تواند به برأت این افراد منجر شود، افزود: به‌خاطر عبرت شدن به سایر افراد و مسوولان دولتی این دو فرد و سایر کسانی که دست به چنین اعمال زده‌اند، باید به‌سزای اعمال‌شان برسند.

بانو محسنی اضافه کرد: مسوولان دولت وحدت ملی و نهادهای عدلی و قضایی کشور توان به محکمه کشانیده این افراد را دارند؛ اما دست‌های بیرونی و شبکه‌های استخباراتی از این افراد حمایت می‌کنند و از محکمه کشانیدن این افراد جلوگیری می‌کنند.

او می‌گوید که دلایل مختلف دیگری در برأت گرفتن این افراد وجود دارد که یک رخنه‌ی آن از بیرون و بخش دیگری آن به‌ی تفاوتی و سهل‌انگاری مسوولان داخلی حکومت وحدت ملی ارتباط می‌گیرد.

بانو محسنی تصریح کرد: برأت دادن به افراد که از داخل یک دستگاه امنیتی با دشمن همکاری می‌کند، جفا در حق سربازانی است که در خط مقدم جبهه می‌جنگند، در حالی که مجازات نکردن متخلفان انگیزه مبارزه را از سربازان سلب می‌کند، این در حالی است برای سربازانی که در خط مقدم جبهه می‌جنگند بهایی داده نمی‌شود؛ ولی افراد خاین و فاسد که جنایت‌شان بیشتر آشکار می‌شود، ترفیع می‌کنند.

باورها بر این است که به محاکمه نکشاندن شدن افراد فاسد و خاین از طرف حکومت سبب شکاف‌های عمیق میان مردم و نهادهای دولتی شده‌است.

به گفته افضل: حکومت با ایجاد این مرکز می‌خواست به نشست وارسا دست پر برود؛ بنابراین بیشتر روی ایجاد این مرکز تمرکز شده تا کارکردها و برنامه‌های این مرکز.

رییس اجرایی دیده‌بان شفافیت به این باور است که این احتمال وجود دارد و ممکن است که این مرکز بنابر دلایل سیاسی نتواند آغاز به کار کند و اگر حمایت سیاسی نشود، بدون شک نمی‌تواند کار کند.

او تأکید کرد: برای حکومت مبارزه با فساد برای حفظ ابرویش نزد جامعه جهان بسیار مهم است و به همین دلیل این مرکز را ایجاد کرد و ما امیدوار هستیم که از این مرکز حمایت سیاسی شود.

اما موسی فریور استاد دانشکده حقوق دانشگاه کابل می‌گوید: من در کل مخالف ایجاد این مرکز هستم و آن را یک اداره موازی با دادستان کل می‌دانم.

به باور آقای فریور: ما در ۱۶ سال گذشته شاهد ایجاد کمیسیون‌های این چنین زیادی بودیم که متأسفانه در کنار اینکه موازی با سایر ادارات بوده، کار موثر و قابل قبول برای مردم هم انجام ندادند.

او تأکید کرد: اگر مرکز عدلی قضایی برای بررسی دوسیه‌های مفسدين ایجاد شده، پس دادستانی کل چه وظیفه دارد و کار سایر نهادهای قضایی چیست؟

به گفته این استاد دانشگاه: اگر حکومت برای مبارزه با فساد مصمم است، ادارات قضایی مانند دادستانی کل و سایر ادارات قضایی را حمایت و تقویت کند نه اینکه یک اداره موازی دیگری را ایجاد کند.

استاد فریور می‌گوید، حکومت افغانستان به هدف اینکه دست آوردی در نشست وارسا و بروکسل داشته باشد، مرکز عدلی و قضایی را ایجاد کرده است.

او افزود: اما مساله مهم اینکه بدون شک این مرکز توانایی معرفی فاسدین که اکثریت شان زورمندان اند را ندارد و به دادگاه کشانیدن این افراد توسط این مرکز بعید به نظر می‌رسد.

این درحالی‌ست که همین اکنون در کنار دادگاه عالی و دادستانی کل چندین نهاد دیگر مانند اداره عالی ارتشاء و مبارزه با فساد اداری، شورای عالی مبارزه با فساد اداری، دیده‌بان شفافیت و ده‌ها اداره دیگر فعالیت دارند.

دیده‌بان شفافیت:

حکومت طرحی برای مرکز عدلی و قضایی ندارد

به پرونده‌های فساد اداری ایجاد کرد و قرار بود که این مرکز کارش را در هفته گذشته آغاز کند؛ اما بنابر دلایل نامعلوم این مرکز تاکنون کارش را آغاز نکرده است.

محمد عبده عضو کمیسیون عدلی و قضایی مجلس نماینده‌گان، در گفت‌وگو با روزنامه ماندگار دلیل آغاز نشدن کار مرکز عدلی و قضایی را گزینش افراد شایسته از سوی دادستان کل عنوان می‌کند.

به گفته این عضو مجلس: حکومت در حال حاضر مصروف جذب پرسونل این مرکز است.

عبده می‌گوید: دادستانی کل مصروف گزینش افراد با دانش، تجربه قضایی و شایسته برای جذب در مرکز عدلی و قضایی است تا بتوانند کار قابل قبول ارائه کنند. این عضو مجلس در خصوص اینکه معرفی و به دادگاه کشانیدن فاسدین که اکثریت شان زورمندان اند و شماری از آنان همین اکنون در حکومت به عنوان وزیر و مشاور حضور دارند، توسط افراد با دانش و تجربه قضایی امکان‌پذیر است، گفت: اگر حکومت حمایت سیاسی کند، بلی ممکن است.

عبده تأکید کرد: ایجاد این مرکز توسط حکومت به معنای حمایت سیاسی و بیان‌گر اراده حکومت برای مبارزه با فساد است و بدون شک حمایت سیاسی را در پی دارد.

به باور او: اما قضاوت در مورد اینکه کی‌ها به عنوان فاسدین معرفی خواهند شد و کی‌ها به محاکمه کشانیده خواهند شد، هنوز بسیار زود است و زمان آن را پاسخ خواهد گفت.

اما سید اکرام افضلی رییس اجرایی دیده بان شفافیت باورمند نیست که درآینده‌های نزدیک مرکز عدلی و قضایی بتواند به کارش آغاز کند.

افضلی دلیل آغاز نشدن کار این مرکز را نبود برنامه عنوان کرده گفت: حکومت بیشتر از اینکه روی محتوا و برنامه کار کند، وعده می‌دهد تا به جامعه جهانی بگوید که کارهای زیادی انجام داد و موفق بوده.

ناتیبه نوری

مصروف گزینش افراد با دانش و تجربه است تا بتوانند کار قابل قبول ارائه کنند.

از سوی هم، شماری از استادان دانشگاه ضمن اینکه ایجاد مرکز را یک اداره موازی با دادستانی کل می‌دانند به این باوراند که این مرکز نمی‌تواند فاسدین را به دادگاه بکشاند.

این واکنش‌ها در حال ابراز می‌شود که هفته گذشته مسوولان ریاست‌جمهوری در یک مصاحبه با روزنامه ماندگار از آغاز کار این مرکز در هفته روان خبر داده بود.

مقام‌ها در ریاست‌جمهوری گفته بودند که تمام موارد کاری این مرکز تمام شده و در همین هفته، کار خود را آغاز می‌کنند، اما تاکنون خبری از آغاز کار این مرکز نیست.

حدود یک‌ماه پیش و قبل از نشست وارسا حکومت، نهادهای زیر نام مرکز عدلی و قضایی جهت رسیده‌گی

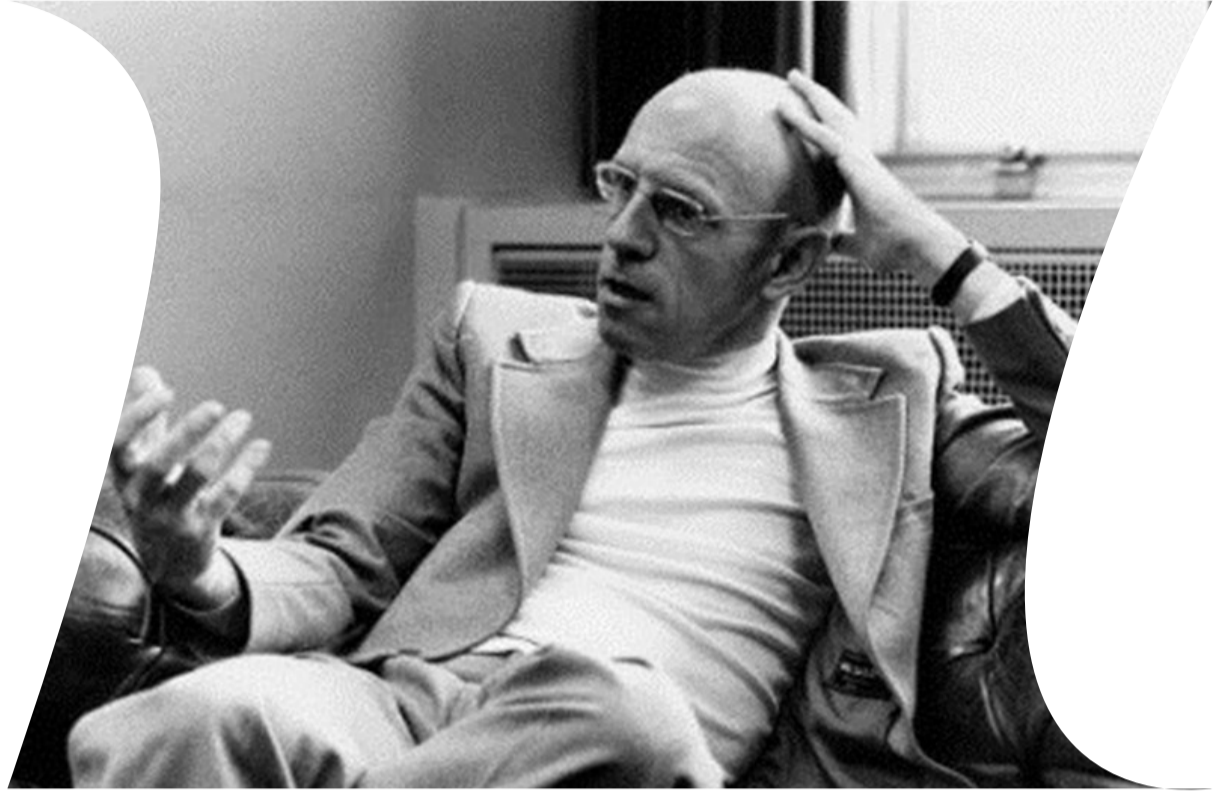
مردم درآینده‌های نزدیک شاهد آغاز کار مرکز عدلی و قضایی نخواهند بود.

نهاد دیده‌بان شفافیت باورمند نیست مرکز عدلی قضایی به زودی کارش را آغاز کند و دلیل آن را نبود طرح و برنامه برای آغاز کار این مرکز عنوان می‌کند. مرکز عدلی و قضایی اخیراً از جانب رییس جمهور افتتاح شد تا پرونده‌های فساد اداری را باقوت تمام بررسی کند.

اما رییس اجرایی دیده‌بان شفافیت می‌گوید، حکومت بیشتر از اینکه روی محتوا و برنامه کار کند، وعده می‌دهد تا به جامعه جهانی بگوید که کارهای زیادی انجام داد و موفق است.

اما شماری از نماینده‌گان مجلس می‌گویند، حکومت در حال حاضر مصروف جذب پرسونل این مرکز است. آنان، دلیل آغاز نشدن کار این مرکز را گزینش افراد شایسه و با تجربه دانسته می‌گویند که دادستانی کل

بخش سوم

نیولبر ایسم

در درس‌گفتارهای

میشل فوکو

زهره روحی

اکنون که با خاستگاه زمانی و مطالباتی لیبرالیسم آشنا شدیم، به قول فوکو «دو قرن را رد می‌کنیم» تا بررسی امور را آن «طوری که الان هستند در نظر بگیریم» (ص ۱۱۴)؛ که از نظر وی یکسوی آن به لیبرالیسم و برنامه‌های نیولبرال آلمانی می‌رسد که ناگفته نماند، تحت شرایط بحرانی به وجود آمدند و از این رو با:

«جمهوری وایمار، بحران ۱۹۲۹، توسعه نازیسم، نقد نازیسم، و نهایتاً تجدید ساختار پس از جنگ پیوند دارد. در مقابل، شکل امریکایی آن نیولبرالیسمی است که با ارجاع به نیودل و نقد سیاست‌های روزولت تعریف می‌شود، و به خصوص بعد از جنگ در برابر مداخله‌گرایی فدرال و کم‌ها و سایر برنامه‌های دولت‌های اغلب دموکرات ترومن، کندی، جانسون و غیره توسعه و سازمان یافت. البته بین این شکل‌های نیولبرالیسم پیوندهایی وجود دارد که من با چند برش دلخواهی آن‌ها را قلم گرفته‌ام.» (ص ۱۱۵)

تجدید ساختار جنگ و نقد نازیسم، ما را به اواخر دهه ۴۰ در قرن گذشته می‌برد و به طور دقیق‌تر به سال ۱۹۴۸. و فوکو به‌طور مشخص به نتایج نشستی استاد می‌کند که به‌وسیله شورای ملی مقاومت (CNR) در اپریل همان سال صورت‌بندی، و توسط لودویگ ارهارد در ۱۸ اپریل قرائت شده بود. فوکو معتقد است که ارهارد از بین پیشنهاد برای برنامه تمام‌عیار کینزی و همچنین پیشنهادهای آنارشیستی، راه میانه‌یی در پیش گرفته بود: بین آنارشی و دولت موریهانی (دولتی که به‌طور کامل اقتصاد را به کنترل خود درمی‌آورد). او (ارهارد) گفته بود: «باید از آنارشی و دولت موریهانی اجتناب کنیم، زیرا فقط دولتی که آزادی و مسوولیت شهروندان را تأمین می‌کند، می‌تواند به‌طور مشروع به نام مردم سخن بگوید» (ص ۱۱۸). بنابراین می‌شود دید که تأمین آزادی شهروندان و مسوولیت نسبت به آن‌ها، همان چیزی

است که در دوره نازیسم، دولت ناسیونال - سوسیالیست به‌طور صریح نقض کرده بود. به هر حال اکنون، الف) «احترام به آزادی اقتصادی به منزله شرط نماینده‌گی سیاسی دولت»؛ و نیز، ب) سوییته متقابل این برنامه یعنی: «نهاد آزادی اقتصادی به‌منزله مبنای صورت‌بندی حاکمیت سیاسی»، چارچوب حکمرانی دولت آلمان پس از جنگ را تعیین می‌کند. به بیانی در آلمان معاصر، آنچه حاکمیت را به گفته فوکو «تولید می‌کند»، اقتصاد و رشد و توسعه آن است. و بدین سان «رشد اقتصادی»، محور آگاهی تاریخی آلمان می‌شود. فوکو توصیف بسیار جالبی در این مورد دارد که عیناً نقل می‌کنیم. وی می‌گوید:

تاریخ به دولت آلمان نه گفته است، اما اکنون اقتصاد به آن اجازه عرض اندام می‌دهد. رشد اقتصادی مستمر جای تاریخ معیوب را می‌گیرد... . آزادی اقتصادی به‌طور کلی از طریق رشد، رفاه، دولت و فراموش کردن تاریخ به‌وجود می‌آید.» (ص ۱۲۴)

بنابراین رشد اقتصادی و جامعه مرفه، چارچوب اصلی سیاست زیست دولت آلمان را تنظیم می‌کند. و از قضا در همان ایام از سوی مکتب اقتصادی فرایبورگ یا «اردولبرال‌ها» نیز (منظور لیبرالیسمی است که پیرامون مجله Ordo کار می‌کردند) سازوکار بازار و دولت مورد بررسی قرار گرفته بود. فوکو در مقایسه‌یی تطبیقی که بین لیبرالیست‌های قرن هجده و اردولبرالیست‌های آلمان، انجام می‌دهد، می‌گوید:

«از آن‌جا که معلوم شد که دولت نقایص ذاتی دارد... اردولبرال‌ها به جای پذیرش بازار آزاد تعریف‌شده با دولت و تحت نظارت آن، می‌گویند باید فرمول را کاملاً معکوس کرد و بازار آزاد را قاعده سازمان‌بخش و تنظیم‌کننده دولت دانست... فکر می‌کنم نکته مهم و سرنوشت‌ساز در نیولبرالیسم اخیر را می‌توان در این‌جا جست. چرا که نباید خیال کنیم نیولبرالیسم

امروز، چنان‌که بارها گفته‌اند، احیا یا تکرار اشکال قدیمی اقتصاد لیبرال است... مسأله این است که آیا اقتصاد بازار می‌تواند در واقع قاعده، شکل و مدلی باشد برای دولتی که به علت نقایصش، همه از چپ و راست، به دلیلی نسبت به آن بدگمان‌اند...» (صص ۱۶۷ - ۱۶۶)

از این رو یکی از اقدام‌های مهمی که نیولبرال‌ها انجام دادند، تا به‌کلی «دولت» را به امری برآمده از «بازار» تقلیل دهند، تصحیح مفهوم «رقابت» بود. آن‌ها همچون منتقدین نظام سرمایه‌داری، به پنداشت «طبیعت‌گرایی بازار و اقتصاد» تاختند، اما نه برای گرفتن استنتاجات ضد سرمایه‌داری، بلکه به عکس به‌دلیل ناکارآمد دانستنش، آن را کنار نهادند. اکنون از نظر نیولبرال‌ها، آنچه که در بازار جریان دارد نوعی «بازی» است که قواعد خاص خود را دارد. و در نتیجه «رقابت در بازار» را نه از «طبیعت درونی بازار» بل از «نحوه بازی» بازیگران اخذ می‌کنند. پس بازی‌یی که در بازار صورت می‌گیرد، همچون هرگونه بازی دیگری لازم است تا بر «نابرابری» استوار باشد. به بیانی «برای آن‌که تنظیم‌ها اثرگذار باشند، باید شاغلان و بی‌کاران... کسانی که زیاد حقوق می‌گیرند و کسانی که کم حقوق می‌گیرند وجود داشته باشند و همچنین قیمت‌ها باید بالا و پایین رود.» (ص ۲۰۲)

و این یعنی فاصله گرفتن هرچه بیشتر با سیاست‌های رفاهی و واگذاشتن بازار به حال رقابتی که واهمیی از نابرابری موقعیت‌های بازیگران و آثار ویران‌گر آن ندارد. به گفته فوکو اکنون «با نظام قوانین، به مثابه مقررات بازی سروکار داریم» (ص ۲۴۱). وی نقل قولی از هایدک آورده است که عیناً نقل می‌کنیم: «مهم‌ترین کارویژه یک نظام قانون‌داری، حکمرانی بر نظم خودانگیخته حیات اقتصادی است. نظام قانون باید مقرراتی را وضع و تقریر کند که سازوکار رقابتی تولید و توزیع بر اساس آن عمل کند.» (همان‌جا)

چگونه روحیه روبروی داشته باشیم؟

گزینه‌های مختلفی برای تقویت روحیه وجود دارد که از آن جمله می‌توان به پشتکار، یادگیری شیوه برخورد با مشکل و نحوه تفکر منطقی اشاره کرد. برای مقابله با نگرانی و اضطراب، نباید مشکل را حذف کرد؛ بلکه راه‌های مقابله با اضطراب و مشکل، فرد را مقاوم‌تر می‌کند. چند راهکار زیر در این زمینه می‌تواند راهگشا باشد:

مسوولیت کارهای‌تان را خودتان به عهده بگیرید
افرادی که به لحاظ روانی قدرتمند هستند، مسوولیت‌های خود را به‌خوبی می‌شناسند و مسوولیت تمام رفتارها، تفکرات و احساسات‌شان را به عهده می‌گیرند. آن‌ها با آگاهی از این‌که برخی شرایط و موقعیت‌ها از کنترل‌شان خارج است، معتقدند که تنها خودشان مسوول رفتارهای‌شان نسبت به این شرایط هستند.

این افراد هیچ‌گاه به دلیل مشکلات، آشفتگی‌ها و عصبانیت‌ها و حال بد خود، انگشت اتهام‌شان را به سوی دیگران نمی‌گیرند و فقط خودشان مسوولیت پیامد کارهای‌شان را به عهده می‌گیرند؛ چون معتقدند آن‌چه رخ می‌دهد، پیامد تصمیم‌گیری خودشان است، نه فرد دیگری.

پیش‌بینی نکنید
افراد قدرتمند به لحاظ روحی یک مطلب را به‌خوبی می‌دانند و آن این‌که نمی‌توان آینده را پیش‌بینی کرد. آن‌ها هیچ‌گاه زمان خود را صرف فکر کردن به آینده، پیش‌بینی و پیش‌گویی آن نمی‌کنند؛ چرا که معتقدند باید به فکر حال باشند و آینده هنوز از راه نرسیده است و فکر کردن و درگیر شدن در افکار آینده، آن‌ها را از تمرکز بر فعالیت‌های کنونی‌شان باز می‌دارد و آن‌ها را به اشتباه می‌اندازد.

به توهامات و تخیلات راه ندهید
در حالی که همه افراد به رویا و تخیل علاقه دارند، ولی افراد قدرتمند معتقدند که رویاها واقعیت ندارند و با فکر کردن به موضوعات غیر واقعی، واقعیت را زیر سوال نمی‌برند.

در گذشته نمایند

برای بسیاری از افراد، رها کردن رویدادهای گذشته دشوار است، در حالی که افراد قدرتمند می‌دانند که فکر کردن به گذشته و آرزوی رخ دادن یا ندادن رویدادها، تنها یک آرزو است و واقعیت نیست.

آن‌ها به گذشته به همان اندازه‌یی که ارزش دارد، فکر می‌کنند و معتقدند راهی برای بازگشت به گذشته وجود ندارد؛ بنابراین این دست افراد آن‌چه را از دست داده‌اند، می‌پذیرند و به جای فکر کردن به آن‌چه می‌توانستند در گذشته انجام دهند، به آن‌چه می‌توانند در حال حاضر انجام دهند فکر می‌کنند؛ چرا که اشتباهات گذشته فرصت خوبی را برای جبران در آینده پیش روی هر کس قرار می‌دهد.

کسب قدرت روحی و روانی، جدال دشواری است که یک‌شبه به دست نمی‌آید و همان‌گونه که ما نیاز داریم تا نحوه برخورد با مشکلات را یاد بگیریم، گاهی هم نیاز داریم تا از موضع و طرز تفکر خود نسبت به محیط اطراف‌مان فاصله بگیریم!

منبع: ایسنا

اتحاد داعش و طالبان در افغانستان

گروه داعش و طالبان پس از دو سال جنگ شدید علیه هم دیگر، مجبور به آتش‌بس در بسیاری از مناطق شرقی افغانستان شده‌اند که هر دو گروه شورشی را کمک کرده تا علیه عملیات‌های سرکوب‌کننده نیروهای افغانستان به حمایت امریکا، دوباره سازمان یابند و به گونه مشترک بجنگند. به گزارش وال استریت ژورنال، اما چند ماه پیش، گروه دولت اسلامی نبردهای خونینی را با گروهک‌های طالبان محلی به‌خاطر گسترش قلمرو، در چندین ولایت به راه انداختند. طالبان به عنوان یک گروه شورشی سابقه‌دار، در پی آن بود تا رقیب کوچک‌اش را که در سال ۲۰۱۴ به‌وجود آمد، نابود کند. نیروهای افغان و ائتلاف به رهبری امریکا از این جنگ‌ها و درگیری شورشیان در چندین جبهه، سود بردند تا آنها را به عقب برانند و مناطق تسخیرشده به دست آنها را پس بگیرند.

اما مقامات افغانستانی می‌گویند که هر دو گروه شورشی در این اواخر توافق کرده‌اند تا جنگ علیه همدیگر را متوقف کرده و تنها بر ضد نیروهای حکومتی بجنگند. حاصل توافق‌شان این بوده است که گروه دولت اسلامی یا داعش، توانسته است به جنگ علیه نیروهای افغان تحت حمایت امریکا تمرکز کند و دامنه جنگ و جای پای‌شان را به شمال ننگرهار در کنر که یکی از سنگران دیرینه طالبان و القاعده بوده است، نیز گسترش دهد.

جنرال محمد زمان وزیر، فرمانده نیروهای ارتش در شرق افغانستان گفت: «آنها (گروه داعش) قبلا با طالبان جنگ‌های خونینی داشتند. اما در جریان دو ماه گذشته، هیچ جنگی میان این دو گروه صورت نگرفته است.»

حضور گروه تروریستی دولت اسلامی هنوز در افغانستان تازه و ناچیز است. مقامات افغانستان تخمین می‌زنند که حتی آنها در مقر اصلی‌شان در ننگرهار، چندین برابر نسبت به گروه شورشی طالبان، کم‌تر و کوچک‌تر هستند. و آتش‌بس میان آنها، می‌تواند هر زمانی شکسته شود.

اما گروه دولت اسلامی از این صلح نسبی با گروه شورشی مخالف‌اش بهره برده تا دامنه حملات مرگبارش را گسترش دهد. این گروه تروریستی در

ماه جولای، مسئولیت یک حمله انتحاری در کابل که جان بیش از هشتاد نفر را گرفت و یکی از مرگبارترین حمله‌ها پس از سال ۲۰۰۱ در پایتخت افغانستان بود را بر عهده گرفت.

با وجود وقوع خشونت‌های مقطعی میان افراد مسلح هر دو گروه، فرماندهان گروه داعش تلاش کرده‌اند تا روابط دوستانه‌ای را با طالبان برقرار نمایند. به گونه‌ی مثال، در ولایت کنر جنگجویان گروه دولت اسلامی برای گفتگو در مورد آرمات مشترک هر دو گروه یا همان بنیان‌گذاری یک نظام حقوقی اسلامی، با اعضای طالبان نزدیک شده‌اند. آنها به این منظور با باشندگان محل نیز در مساجد دیدار می‌کنند تا روی اعتقادات و تهیه غذای جلسه‌های‌شان در اماکنی که ایده‌های‌شان بررسی می‌شود، گفت‌وگو کنند.

با آن‌که سابقه قضاوت‌گری‌های گروه دولت اسلامی توانایی این گروه را برای جلب حمایت بیشتر تضعیف کرده، اما هنوز هم قادر به افزایش صف‌های جنگجویان‌اش با تهیه معاش‌های ناچیز در مناطق فقیرنشین بوده است. به گونه‌ی مثال و به گفته ملک خان باچا، یک کلان قومی در ولسوالی سرکانی، گروه داعش از یک ولسوالی حدود ۴۰ جنگجو را برای نبرد در ولایت ننگرهار استخدام کرده است. اما از آنجایی که این گروه در حال حاضر مصروف سربازگیری می‌باشند، هنوز راه درازی را در پیش دارد تا علیه حکومت در ولایت کنر عملیات نظامی راه‌اندازی کند.

آقای باچا گفت: «آنها می‌خواهند جوانان را شستشوی مغزی بدهند. آنها علیه نیروهای خارجی و حکومتی پروپاگاند و شایعه پخش می‌کنند.» اتحاد گروه دولت اسلامی با طالبان زمانی صورت می‌گیرد که ایالات متحده تلاش‌هایش را برای مبارزه با این گروه شدت بخشیده است. پس از انجام یک عملیات مشترک نظامی نیروهای امنیتی افغانستان و امریکایی در ماه فبروری علیه گروه دولت اسلامی، روشن شد که این گروه دوباره سازمان‌دهی شده و مناطق از دست‌رفته‌شان را دوباره درحال بازپس‌گیری هستند.

در هفته‌های اخیر، فرماندهان امریکایی، نیروهای

بیشتری را در افغانستان توظیف کرده‌اند تا یک عملیات تهاجمی مشترک را با نیروهای امنیتی افغانستان که عملیات‌های سنگین زمینی و هوایی را شامل می‌شود، به هدف از بین بردن فرماندهان شورشیان راه‌اندازی کنند. عملیات‌های نیروهای امریکایی و افغانستانی در شرق افغانستان، بسیاری از مراکز این گروه را در چندین ولسوالی ننگرهار از بین برده است. این عملیات‌ها باعث شده است تا شورشیان گروه دولت اسلامی بیشتر به مناطق کوهستانی و مرزی و هم‌چنان به شمال ننگرهار در ولایات کنر و نورستان متواری شوند.

انتظار می‌رود تا تمرکز عملیات به ولایات هم‌جوار به شمول کنر نیز توسعه یابد و جنگجویان فراری را تا مناطق مقصد و پناه‌گاه‌های امن‌شان نیز تعقیب کند. فرمانده ارشد نظامی امریکا در افغانستان، جنرال جان مک نیکلسون گفته است که این آتش‌بس میان گروه‌های شورشی در کنر، یک توافق بزرگ را نشان نمی‌دهد و شکننده است. او گفت: «هرچند شاید میان آنها آتش‌بسی به‌وجود آمده باشد، اما هنوز هم درگیری‌هایی میان آنها به‌وقوع می‌پیوندد. همیشه در شماری از بافت‌های اجتماعی، زندهگی و فرصتی برای زندهگی وجود دارد.»

اما مقامات محلی در حال حاضر گمان می‌کنند که این آتش‌بس به یک اتحاد واقعی در میدان جنگ میان این دو گروه مسلح مخالف دولت تبدیل شود. ایدیولوژی آنها در یک مورد متفاوت است. طالبان می‌خواهد که نیروهای خارجی، افغانستان را ترک کنند و قانون شریعت حاکم شود؛ در حالی که گروه دولت اسلامی می‌خواهد یک خلافت جهانی را ایجاد کند. هیچ یک از دو جانب، نمی‌خواهند از کنترل بر دیگری‌شان چشم‌پوشی کنند.

وحیدالله کلیم‌زی، والی کنر گفت: «موضع طالبان این است که تنها گروه جنگی و (مخالف دولت) ما هستیم و اگر شما می‌خواهید بجنگید، باید زیر چتر گروه ما بجنگید. آنها خودشان را به‌عنوان مالک این جنگ می‌دانند.»

زنده گی خبرنگاران در هلمند با تهدید مواجه است

با رسیدن دامنه‌های جنگ به گوشه‌های شهر لشکرگاه زندهگی خبرنگاران ساکن در این ولایت با تهدید مواجه شده است.

نهادهای رسانه‌یی و خبرنگاران در هلمند از حکومت خواسته‌اند که خبرنگاران را از هلمند بیرون کند و یا هم راه حل امن‌تر برای آنها جستجو کنند.

خبرنگاران در ولایت هلمند در حالی به تهدید مواجه شده‌اند که راه بیرون شدن از شهر لشکرگاه جاده هلمند - قندهار از سوی طالبان مسدود شده و آنها کنترل این مناطق را در دست گرفته‌اند.

محمدالیاس داعی خبرنگاران رادیو آزادی در هلمند مشکلات امنیتی خبرنگاران ساکن در این ولایت را ابراز کرده و افزود: که طی دو روز گذشته نگرانی‌های آنان افزایش یافته‌اند. به گفته این خبرنگار، تمام راه‌های رفت و آمد بروی مردم از سوی طالبان بسته شده است.

نهادهای رسانه‌یی در هلمند از وزارت دفاع ملی و وزارت داخله می‌خواهند که به تعهد خویش پای‌بند باشند و امنیت خبرنگاران را از اولیت‌های کاری خویش بدانند.

آنان هشدار داده‌اند در صورتی که مسوولین حکومتی در این مورد اقدام جدی نکنند با توجه به وضعیت امنیتی هلمند، طالبان خبرنگاران را مورد حمله قرار خواهند داد.

زاخپلوال:

پاکستان د حقانی شبکی یو غری هم نه دی په نښه کړی

په پاکستان کې افغان سفیر او د ولسمشر خانگری استازی ډاکتر حضرت عمر زاخپلوال وایي، د پاکستانی پوځ د ضرب عضب په عملیاتو کې د حقانی شبکی یو غری هم نه دی په نښه شوی. زاخپلوال ویلي، پاکستان د ضرب عضب عملیاتو پر مهال د شمالي وزیرستان ډیرې برخې ویجاړې کړې پاکستان طالبان یې وځپل خو حقانی شبکه روغه رښه له هغه ځایه وایستل شوه او حتا یو کس یې هم په نښه نشو.

د جمهور آژانس د خبر له مخې زاخپلوال له شمال رادیو سره په یوه مرکه کې ویلي، چې پاکستان تر اوسه په یوه ژمنه هم عمل نه دی کړی.

نوموړې زیاته کړې، تر هغه چې پاکستان په څلور اړخیزه ناستو کې کړې ژمنې عملي نه کړي، نورو ناستو ته هم اړتیا نشته.

ښاغلي زاخپلوال ویلي، چې د طالبانو مشرتابه په کوټه او پېښور کې دفترونه لري، له همدې ځایه جگړه رهبري کوي، مالي امکانات راټولوي او فتواوې صادروي.

خو په وینا یې افغان لوري له پاکستان سره په کرو ټولو ژمنو عمل کړی او د پاکستان ضد وسله والو ډلو هغه مشران چې په افغانستان کې یې څرک لگیدلی پرته له ځنډه یې له مینځه وړې دي.

رییس اجرایی:

اصلاحات انتخاباتی عملی می شود

روح الله بهزاد

دکتر عبدالله عبدالله رییس اجرایی حکومت وحدت ملی می‌گوید، کار روی اصلاحات انتخاباتی به شدت جریان دارد و به زودی نهایی خواهد شد.

آقای عبدالله که دیروز در نشست شورای وزیران صحبت می‌کرد، گفت: «قانون انتخابات و تشکیل و صلاحیت‌ها هر دو جز یک قانون شده است و به مراحل نهایی رسیده است.»

رییس اجرایی حکومت هم‌چنان افزود که ادغام این دو قانون شامل آن بخشی از اصلاحات انتخاباتی می‌شود که برای عملی شدن در انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی نیاز است.

هم‌زمان با این، روز یکشنبه (۱۷ اسد) دکتر عبدالله در دیدار با نماینده ویژه سازمان ملل متحد برای افغانستان تأکید کرده بود که حکومت افغانستان متعهد به اصلاح نظام انتخاباتی و برگزاری انتخابات می‌باشد.

این در حالی است که به تازه‌گی حکومت از کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی خواهان وضاحت در این مورد شده است و این کمیسیون با اشاره بر ماده هفتادونهم قانون اساسی، بر صدور فرمان تازه‌یی از سوی رییس‌جمهور هنگام تعطیلات تابستانی پارلمان تأکید کرده است.

در ماده هفتادونهم قانون اساسی آمده است: «حکومت می‌تواند در حالت تعطیل پارلمان در صورت ضرورت عاجل، به استثنای امور مربوط به بودجه و امور مالی، فرامین تقنینی را ترتیب کند. فرامین تقنینی بعد از توشیح رییس‌جمهور حکم قانون را حایز می‌شود.

فرامین تقنینی باید در خلال سی روز از تاریخ انعقاد نخستین جلسه شورای ملی به آن تقدیم شود و در صورتی که از طرف شورای ملی رد شود، از اعتبار ساقط می‌گردد.»

در سویی دیگر، شماری از اعضای شورای ملی در

یک ملا در جوزجان بر دختر ۱۴ ساله‌اش تجاوز کرد

یک ملا در ولسوالی آقچه جوزجان بر دختر ۱۴ ساله‌اش تجاوز کرد. عبدالحفیظ خاشع، آمر امنیت فرماندهی پولیس جوزجان با تأیید این خبر به سلام‌وطندار می‌گوید که این ملای تعویذ نویس در ناحیه اول ولسوالی آقچه بر دختر نوجوانش تجاوز کرده است.

آقای خاشع می‌گوید که پولیس این مرد را بازداشت کرده و تحقیقات در این زمینه آغاز شده است. به گفته آمر امنیت فرماندهی پولیس جوزجان، این دختر و مادرش به خانه امن منتقل شده‌اند. این رویداد چند روز پیش رخ داده، اما پدر از ترس افشای این رویداد همسر و دخترش را حبس کرده بود. با این حال امروز این دو تن موفق به فرار از حبس شدند و بلافاصله به نزدیک‌ترین پاسگاه امنیتی خود را تسلیم کردند.

فیسبوک نامه

محمد ناطقی

جنگ برای تمام فصول

۳۸ سال تمام جنگ، ویرانی و دربه‌داری، ۳۸ سال مهاجرت، آواره‌گی و بی‌خانمانی را تجربه کردیم و هر سال جنگ در تمام فصول تکرار می‌شود. این دروغ است که طالبان و تروریست‌ها تنها عملیات بهاری دارند؛ تروریست‌ها در تمام فصول با مردم و با حکومت در حال جنگ هستند و باز معلوم نیست که نسل‌های نو جنگ‌جویان تا چه وقت و تا چه زمان به جنگ‌های چهار فصل‌شان ادامه می‌دهند. گزارش‌ها نشان می‌دهند که نسل نو طالبان به مراتب خون‌خوارتر و بی‌مدارتر از نسل کهنه‌هست. ظهور داعش و وابسته‌گی نسل نو به دشمن و به استخبارات، آشکارتر از نسل کهنه‌هست. سراج‌الدین حقانی به‌مراتب از جلال‌الدین حقانی و از پدرش بیرحم‌تر و خون‌خوارتر و مزدورتر آفریده شده است و این مثالی از یک قضاوت و تصویر عام بین دو نسل سنتی و مدرن در تدریج و تندخویی در افراطیت و آشتی‌ناپذیری است و جنگ برای چهار دهه و جنگ برای تمام فصول چنین بیخ‌ها و ریشه‌های دارد.

وسیمه بادغیسی

برنامه درسی دانشگاه‌ها و زمان‌بندی آزمون‌ها در افغانستان تابع تصمیمات مقطعی شوراها علمی و دستورهای وزارت تحصیلات عالی است. طوری که کم‌ترین تسهیلات برای استراحت و رخصتی استاد در نظر گرفته می‌شود. نگاه اکثر این تصمیم‌گیرندگان به استاد، نگاهی آمرانه است و با استاد مانند یک کارمند عادی دولت رفتار می‌شود. این شرایط غیرمنطقی است و مقررات در این باب نیاز به بازنگری دارد. یک استاد از ماه حمل تا اسد بدون وقفه و رخصتی کار می‌کند و هیچ چاره‌ی ندارد؛ مگر این‌که خدا رحم کند و مقاومت بدنی آن شخص پایین بیاید و مریض شود و کلاً نقش زمین شود که البته در این زمینه هم باید پاسخ‌گو باشد. وزارت تحصیلات عالی بایست برنامه درست و منطقی در این زمینه بریزد و از دیگر کشورها الگو بگیرد.

شفیق‌الله شفیق

جنایات ضد بشری طالبان در ۱۷ اسد ۱۳۷۷ در مزار شریف که متوسل به قتل عام شهروندان بی‌دفاع شده بودند، هیچ‌گاهی از حافظه تاریخ زدوده نمی‌شود. من شش سال قبل برای تلویزیون یک گزارشی، در پیوند به تهاجم و حمله‌ی طالبان در ولایات شمال، به‌ویژه در شهر مزار شریف می‌ساختم. اغلب خانواده‌های مناطق کارته زراعت، سیدآباد و طرف دشت شادیان حکایت تلخی از رویه زشت و غیرانسانی طالبان و تروریست‌ها داشتند و شمار زیادی از آن‌ها بسته‌گان‌شان را از دست داده بودند. از این‌روی است که هیچ‌کسی با فراق‌کنی و کتمان‌سازی چهره زشت و وحشت‌زای طالبان را پنهان نمی‌تواند. طالبان با مغز و تفکر جهنمی پرورش یافته‌اند و با رفتار و شگردهای جهنمی زنده‌گی می‌کنند و می‌میرند. طالبان جریان و قرائت مذموم و ناپسنداند که نه قوم دارند و نه هم مذهب!

جاوید فرهاد

پاسخی به یک پرسش

دوستی از من پرسیده است که توجیه‌ام از جُستار معیاری‌سازی «زبان ملی» که چندی پیش از سوی وزارت فرهنگ و آکادمی علوم افغانستان مطرح شده بود، چیست؟ پاسخ من: نخست باید گفت که چیزی به‌نام «زبان ملی» یا «زبان‌های ملی» وجود ندارد. در قانون اساسی کشور از دو زبان فارسی (دری) و پشتو، به حیث زبان‌های «رسمی» یاد شده است و نه زبان‌های ملی. گپ دیگر این‌که، موضوع معیاری‌سازی زبان یک مقوله گنگ است؛ یعنی در نخست باید روشن شود که منظور از معیاری‌سازی زبان چیست؟ و آیا این معیاری‌سازی در زبان گفتار و یا هم در زبان نوشتار انجام می‌شود؟ اگر منظور وزارت فرهنگ و فرهنگ‌ستان (آکادمی علوم) کشور از معیاری‌سازی زبان، جلوگیری از نادرستی‌های گویشی باشد، این‌کار به این زودی و شتاب‌زده‌گی ممکن نخواهد بود؛ زیرا باتوجه به میزان تحول، توجه به اصالت‌های زبان مادر و شیوه نگارش نوین در زبان و نیز ثبوت و پراکنده‌گی که در حوزه گویش واژه‌گان در چند دهه به میان آمده است، دشوار است که به این اصل مهم به این آسانی پرداخته شود. از سوی دیگر، معیارهای پیشین گویش در زبان، اکنون دچار چندگونه‌گی نیز شده است؛ یعنی این‌که بسیاری از گویش‌های بومی، به گونه‌ی امروز وارد حوزه کاربردی زبان شده‌اند که سنجش و کاربرد این‌گونه گویش‌ها فرصت فراگیر برای پژوهش و توانایی بسیار فنی در حوزه زبان‌شناسی را خواستار است.

از دید من، تا چهارچوب ژرف، دانشگاهی با توانایی‌های ویژه در این زمینه ایجاد نشود، ممکن نیست این مأمول برآورده شود. آرزومندم در پشت انجام این برنامه، بینش سلطه‌گرایانه و سیاست‌تمامیت‌خواهانه وجود نداشته باشد و به این بهانه هیچ‌کس نتواند در برابر روند پالایش زبان و پیش‌رفت آن سد شود.

پاکستان اظهارات وزارت خارجه امریکا را محکوم کرد

پاکستان به اظهارات انتقادی سخنگوی وزارت امور خارجه امریکا مبنی بر این‌که اسلام‌آباد در هدف‌گرفتن تروریست‌ها گزینشی عمل می‌کند و افرادی را که همسایه‌گانش را تهدید می‌کنند، دنبال نمی‌کند با عصبانیت واکنش نشان داد.

مارک تونر، سخنگوی وزارت امور خارجه امریکا روز جمعه در کنفرانسی خبری در واشنگتن گفت: امریکا صریحاً به مقامات عالی‌رتبه دولت اسلام‌آباد تأکید کرده که آن‌ها باید تمامی گروه‌های شبه‌نظامی از جمله افرادی را که به همسایه‌گان پاکستان حمله می‌کنند، هدف قرار دهند و باید تمامی پناهگاه‌های امن را تعطیل کنند.

این درحالی است که نفیس ذکریا، سخنگوی وزارت امور خارجه پاکستان گفت: این اظهارات مارک تونر «نابه‌جا» بوده و به نگرانی‌های امنیتی پاکستان توجهی نکرده است.

او افزود: ما به این اظهارات تونر که تعارض‌آمیز هستند و این حقیقت که پاکستان برای مقابله با تروریسم و بررسی مداوم نگرانی‌ها امنیت ملی اقدامات مشخص و لازمی را انجام داده، توجه کرده‌ایم.

ذکریا در بیانیه‌ی گفت: پاکستان قربانی تروریسم بوده و بیش از هر کشور دیگری از این مسأله رنج کشیده است.

سخنگوی وزارت خارجه پاکستان افزود: در حال حاضر فاکتورهای دخیل در گسترش تروریسم در پاکستان و خسارت‌های جبران‌ناپذیر و وسیع که پاکستان متحمل آن شده از جمله کشته‌شدن ۶۰ هزار بی‌گناه و خسارت چند میلیارد دلاری به اقتصاد کشور کاملاً مشهود و آشکار هستند.

مارک تونر در اظهارات خود گفت: پاکستان به شدت گزینشی عمل می‌کند، ما باید شاهد این مسأله باشیم که پاکستان تمامی گروه‌ها حتی آن‌هایی که این کشور را به شصه تهدید نمی‌کنند، اما تهدیدی برای همسایه‌گانش محسوب می‌شوند هدف قرار می‌دهد.

گردهمایی میلیونی در ترکیه به حمایت از دموکراسی

جمعی از رهبران احزاب اپوزیسیون ترکیه با حضور در راه‌پیمایی گسترده حمایت از دموکراسی در ترکیه، کودتای اخیر در این کشور را محکوم و بر گشایش فصلی جدید در ترکیه تأکید کردند.

کمال قلیچ‌دار اوغلو، رهبر حزب «مردم جمهوری‌خواه»، بزرگ‌ترین حزب مخالف ترکیه در میان صدها هزار تن که پرچم‌هایی در حمایت از دولت پس از کودتای نافرجام ماه گذشته تکان می‌دادند، گفت: شکست کودتای ۱۵ جولای، فصل جدیدی را در ترکیه آغاز کرد.

او در ادامه بر جمهوریت، دموکراسی، تساوی در برابر قانون، اهمیت سیستم پارلمانی، استقلال قانون و آزادی رسانه تأکید کرد و ادامه داد: اکنون با ترکیه جدید روبه‌رو شده‌ایم. مردم و رهبران احزاب مختلف از جمله من باید درس‌هایی از این کودتا بگیریم.

قلیچ‌دار اوغلو افزود: اگر جمهوریت در کشور وجود نداشت، نه اردوغان رئیس‌جمهور می‌شد، نه بیلدیریم نخست‌وزیر، نه قهرمان رییس پارلمان و نه من رهبر حزب مردم جمهوری‌خواه می‌شدم.

او با تأکید کرد: «ما نیاز داریم که به تقویت دموکراسی کمک کنیم. باید سیاست را از مساجد، دادگاه‌ها و ارگان‌های نظامی خارج کرد.»

دولت باغچلی، رهبر حزب اپوزیسیون «جنبش ملی‌گرا» نیز با قدردانی از مقاومت مردم در برابر کودتای ۱۵ جولای گفت: اکنون فصل جدیدی در تاریخ ترکیه گشوده شده است. مردم به خاینان و تروریست‌های کودتای ۱۵ جولای درس دادند.

او افزود: کودتای اخیر تلاشی برای تجاوز به کشور بود که با کشتار گسترده‌ی همراه بود.

باغچلی سازمان فتح الله گولن را «طراح اصلی» کودتای ۱۵ جولای معرفی و این سازمان را به «سرطان» تشبیه کرد و از مردم خواست که در برابر کودتاچیان متحد باشند.

عصر روز یکشنبه میلیون‌ها تن به‌دعوت رجب طیب اردوغان، رییس‌جمهوری ترکیه در حمایت از دولت انقصره و در محکومیت کودتای ۱۵ جولای در استانبول در گردهمایی «شهدا و دموکراسی» حاضر شدند. یکی از نکات قابل توجه در این گردهمایی دعوت‌نشده شدن حزب دموکراتیک خلق طرفدار کردها بود که انتقادهایی در داخل و خارج از ترکیه به همراه داشت.

هم‌چنین علاوه بر مردم عادی، مقامات و سیاست‌مداران ترکیه برخی از بازیگران و هنرمندان این کشور نیز در کنار مردم در این گردهمایی حضور داشتند.

خبرگزاری رسمی ترکیه «آناتولی» اعلام کرد که در این گردهمایی نزدیک به پنج میلیون نفر حضور داشتند و نزدیک به ۲۵ هزار پولیس به محل برگزاری این گردهمایی اعزام شده بودند.

واکنش نیکپا به حمل‌نکردن پرچم افغانستان در المپیک ۲۰۱۶

مراسم افتتاحیه سی‌ویکمین دوره رقابت‌های المپیک شب شنبه برگزار و مشعل این دور از مسابقات روشن شد.

کاروان المپیک افغانستان که با ۳ نماینده در این مسابقات شرکت کرده، در مراسم افتتاحیه المپیک ریو ۲۰۱۶ برزیل به‌عنوان دومین کشور پس از یونان رژه رفت.

توفیق بخشی، جوودکار افغانستان حامل پرچم کشور در مراسم افتتاحیه بود.

این درحالی است که عده‌ی از فعالان شبکه‌های اجتماعی افغانستان از عدم حضور روح‌الله نیکپا در مراسم افتتاحیه این مسابقات انتقاد کردند.

آن‌ها در واکنش به پرچم‌داری توفیق بخشی در این مراسم نوشتند: در مراسم افتتاحیه بازی‌های المپیک، پرچم هر کشور را کسی حمل می‌کند که بیشترین مدال و افتخار را از بازی‌های المپیک برای کشور خود به ارمغان آورده باشد.

روح‌الله نیکپا، قهرمان تکواندوی افغانستان در واکنش به این اظهارات گفت: مراسم افتتاحیه بازی‌های المپیک ۲۰۱۶ برزیل با حضور ۳ ورزشکار، ۲ بازیکن از اتلتیک و یک بازیکن از جوود به پایان رسید.

آقای نیکپا تصریح می‌کند: من به‌خاطر حمل پرچم پُر افتخار کشور از سوی رییس کمیته ملی المپیک انتخاب شده بودم، اما باتوجه به قانون کمیته بین‌المللی المپیک، تنها افرادی که بازیکن باشند در این دوره اجازه حمل پرچم را دارند.

به گفته این مدال‌آور کشور: «من پرچم را تقدیم کردم به توفیق بخشی از رشته جوود و برای هر ۳ ورزشکار کشورم آرزوی موفقیت می‌کنم و امیدوار هستم پرچم کشورمان را در بازی‌های المپیک همراه با مدال به اهتزاز درآورند. من تلاش نهایی‌ام را می‌کنم تا در بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو حضور داشته باشم هم پرچم مقبول و پُر افتخار کشور را حمل کنم و برای سومین بار از بازی‌های المپیک برای‌تان افتخار کسب کنم.»

تکواندوکاران افغانستان به یک مدال طلا و سه برونز دست یافتند

این مسابقات، از تاریخ ۵ تا ۸ اگست سال‌روان در در ایالت بنگلور هند، میان کشورهای آسیای جنوبی برگزار شده بود. در این مسابقات، ورزشکاران کشورهای بنگلادیش، بوتان، هند، مالدیو، نپال، پاکستان، سریلانکا و افغانستان در رشته تکواندو به رقابت پرداختند.

اسلام‌الدین احمدی، ورزشکار افغانستان در وزن ۶۳ کیلوگرام رشته تکواندو، در این مسابقات یک مدال طلا و یک برونز و هم‌چنان سیدانور حسینی ورزشکار دیگر افغانستان در وزن ۶۰ کیلوگرام دو مدال برونز به دست آوردند.

سید انور حسینی گفت: «بسیار خوش‌حالم از این‌که توانستم بیرق کشورم را به اهتزاز درآورم.»

او افزود که در این مسابقات، توانست حریف بوتانی و پاکستانی‌اش را شکست دهد؛ اما در برابر حریف هندی شکست خورد.

بربنیاد گزارش‌ها این ورزشکاران به نماینده‌گی از انجمن ملی تکواندوی افغانستان (آی تی اف)، در این مسابقات حضور پیدا کرده‌اند.

خانواده‌های شهیدای دهمزنگ:

نهاد بی طرف بین المللی باید حادثه دوم اسد را بررسی کند

خانواده‌های قربانیان حادثه دهمزنگ خواهان بررسی حمله تروریستی دوم اسد از سوی یک نهاد بی طرف بین المللی شده و تأکید دارند که کمیسیون حقیقت یاب حکومت فاقد اعتبار در نزد خانواده‌های شهید است.

دها تن از اعضای خانواده‌های قربانیان حادثه دوم اسد در دهمزنگ کابل دیروز در یک کنفرانس خبری از دفتر معاونت سازمان ملل و یونما خواستند که چگونگی رویداد حمله تروریستی بالای تظاهرات کنندگان جنبش روشنائی را به صورت همه جانبه بررسی کنند و عاملان این حادثه هولناک را شناسایی و مورد پیگرد عدلی و قضایی قرار بدهند.

میثم پسر یکی از شهیدای جنبش روشنائی با خوانش اعلامیه این کنفرانس گفت: «ما قربانیان حمله تروریستی خواهان تحقیق جامع و بی طرفانه حادثه دهمزنگ می‌باشیم که بتواند جنایت کاران را شناسایی و محاکمه کند».

او افزود: «حکومت کمیسیون را برای بررسی حمله تروریستی دوم اسد گماشته که این کمیسیون حکومتی از اعتبار و امکانات تخنیکی که بتواند چگونگی رویداد حادثه را بررسی کند برخوردار نیست ما باور داریم که حکومت از طرف‌های منازعه است».

میثم می‌گوید که مشروعیت کمیسیون با استعفای سه عضو آن بیشتر از پیش زیر سوال قرار گرفته و این کمیسیون فاقد پشتیبانی و حمایت خانواده‌های شهید می‌باشد.

این عضو خانواده شهیدای جنبش روشنائی تأکید می‌کند که یافته‌های کمیسیون حقیقت یاب حکومت برای آنها قابل پذیرش نیست.

محمد رضا مبلغ یکی دیگر از اعضای خانواده شهید نیز گفت: «کمیسیون حکومتی که برای بررسی قضیه آغاز به کار کرده است هیچ مبنای حقوقی ندارد دولت خود متهم اصلی قضیه است از سازمان ملل می‌خواهیم که یک ارگان بی طرف است این

قضیه را بررسی کند».

پس از وقوع حادثه دهمزنگ، رییس جمهور غنی یک کمیسیون را به ریاست دادستان کل کشور موظف کرد که چگونگی وقوع این حادثه را بررسی کند.

این کمیسیون متشکل از سیزده نفر می‌باشد که سه تن از اعضای این کمیسیون هر یک خانم شاه‌گل رضایی، آقایان مرادعلی مراد و عباس نویان از این کمیسیون کنار رفته است.

در حادثه دوم اسد در دهمزنگ دو انتحار کننده مواد انفجاری همراهش را در میان تظاهرات کنندگان جنبش روشنائی منفجر ساخت که در نتیجه بیش از ۹۰ نفر شهید و حدود ۳۰۰ عضو این جنبش زخمی شدند.

هرچند داعش مسوولیت این حمله را پذیرفت؛ اما اعضای جنبش روشنائی دولت افغانستان را در وقوع این رویداد متهم می‌کنند.

جمیله خانم یک شهید که همراه با دو طفلش در این کنفرانس سخن می‌گفت تأکید کرد که حکومت در

وقوع این حادثه دست داشته است. او از جامعه جهانی و سازمان ملل خواست که خون شهیدای دهمزنگ پای مال نشود و عاملان این قضیه را شناسایی کنند.

این خانم که بغض گلویش را گرفته بود و به سختی سخن می‌گفت بیان داشت: «اگر سازمان ملل و جامعه جهانی در این خصوص توجه نکند همراه دو طفلم در تظاهرات‌های آینده شرکت می‌کنم و تا پیش ارگ ریاست جمهوری به منظور پاس‌داری از خون شهیدای دهمزنگ».

خانواده‌های شهیدای جنبش روشنائی می‌گویند که همه کسانی که در حادثه دهمزنگ شهید شدند به خواست خودشان به تظاهرات شرکت کردند و خواستار تأمین عدالت اجتماعی در کشور بودند.

آنان تأکید کردند که تا برآورده شدن خواست اصلی شان که همانا عبور لاین برق ۵۰۰ کیلوولت از مسیر بامیان میدان وردک می‌باشد؛ دست از حرکت‌های دادخواهانه بر نخواهند داشت.

وزارت مهاجرین:

عودت کننده‌گان

بدون اسناد آسیب پذیر تر اند

وزارت مهاجرین و عودت کنندگان افغانستان، از برنامه غذایی سازمان ملل می‌خواهد که با مهاجران عودت کننده بدون اسناد باید بیشتر کمک صورت گیرد.

در خبرنامه‌یی که دیروز از سوی این وزارت به رسانه‌ها فرستاده شد، آمده است که، این خواست را سید حسین عالمی بلخی، وزیر مهاجرین و عودت کنندگان، در دیدار با مک، رییس دفتر نمایندگی اداره برنامه غذایی جهان در کابل مطرح کرد.

بلخی، در این دیدار خواهان همکاری بیشتر اداره WFP برای عودت کنندگان بدون اسناد گردیده و گفته که این افراد بیشتر آسیب‌پذیرتر اند و باید با توجه به وضعیت آنان، مساعدت صورت گیرد.

رییس دفتر نمایندگی اداره برنامه غذایی جهان در کابل، بر توسعه و گسترش روابط دو نهاد تأکید کرده و در مورد مساعدت برای بازگشت کنندگان گفته که WFP مصمم است برای موثریت بیشتر کمک‌ها، با هماهنگی وزارت امور مهاجرین به گونه مشترک از کشورهای کمک کننده تقاضای مساعدت را خواهد کرد.

به گفته او، قرار است رییس عمومی دفتر برنامه غذایی جهان در اواخر ماه اگست سال جاری به افغانستان سفر کند و در جریان سفرش با رهبران حکومت وحدت ملی دیدار و گفت‌وگو کند.

نگرانی از کابل آلوده

آلودگی محیط زیست نقش دارد. به گفته آقای کامل، انسان موجود عاقل و متمدن است و باید جامعه را از جنگل تفکیک کرده و زندگی سالم انسانی را در هر شرایط و زمان فراهم کند.

به عقیده او، حفظ محیط زیست از سوی شهروندان هزینه زیاد لازم ندارد و می‌تواند به سادگی محیط زیست خود را پاک نگاه‌دارند.

مردم در هر جایی که زندگی می‌کنند چه در خانه و چه مکتب خانه، جای کار، تفریح‌گاه‌ها و هر جای دیگر، می‌توانند بسیار به سادگی زباله‌های خود را جمع کرده در سطل‌های مخصوص زباله بریزند و یا به نحو آن را از بین ببرند.

به گفته این مقام مسوول، امروزه در افغانستان افزون بر جنگ و نا آرامی‌ها و بد امنی‌ها، آلودگی محیط زیست و بی‌توجهی نسبت به حفظ الصحه، جان هزاران تن را با خطر مواجه کرده است و دشمنان مخفی هر لحظه به جان مردم یورش می‌برند.

آقای کامل در ادامه اظهار داشت: همانگونه که تمام شهروندان در مبارزه با پدیده تروریسم و دهشت‌افگنی حساس هستند و شب روز در تأمین امنیت خود تلاش دارند، در مبارزه با میکروب‌ها و آلودگی‌های محیط زیستی نیز باید حساس بوده و مبارزه پیگیر داشته باشند.

نفوس از یک سو و بی پروایی شهرداری و اداره محیط زیست از سوی دیگر، جان هزاران انسان را به خطر مواجه کرده است.

او، ادارات مربوطه را به بی توجهی نسبت به حفاظت از محیط زیست متهم کرده و می‌گوید: اداره محیط زیست و همچنین شهرداری کابل موظف هستند که به هر نحو ممکن همکاری مردم را به خود جلب کرده و در جهت بهبود وضعیت محیط زیست تلاش کنند.

این درحالی است که به گفته آقای کامل، ادارات مربوطه، تا هنوز برای آگاهی‌دهی و اطلاع رسانی مردم، آنگونه که باید کارنکرده است.

داکتر کامل، از شهروندان کابل نیز خواست که در همکاری با شهرداری و اداره محیط زیست، زمینه زنده‌گی سالم را برای خود فراهم کنند.

به گفته او، ریختن کثافات در مکان‌های نامناسب و تراکم آن در معابر عمومی کوچه‌ها و پس‌کوچه‌ها و بوی بد آن افزون بر اینکه سخت آزار دهنده است، باعث بوجود آمدن امراض گوناگون می‌شود.

به گفته کامل، افزون بر آن، قضایای غیرمعیاری، فروش کله پاچه، شکمبه گاو و گوسفند در بازارهای عمومی و کنار جاده‌ها از نبود فرهنگ شهرنشینی و بی‌توجهی شهروندان بوده که تا اندازه زیادی در

این درحالی است که عوامل ذکر شده نگرانی‌های شدید کارشناسان محیط زیست را به وجود آورده و می‌گویند: اگر وضعیت به همین منوال ادامه پیدا کند تا چند سال دیگر نه فضای کابل قابل تنفس و نه هم آب آن قابل آشامیدن خواهد بود.

در همین راستا داکتر ابراهیم کامل، رییس قوانین وزارت صحت عامه با ابراز نگرانی از آلودگی آب هوا و محیط زیست در کابل می‌گوید: بی توجهی شهروندان و عدم فرهنگ شهرنشینی و همچنین کثرت

آلودگی هوا، افزایش ذرات معلق، اعمار ساختمان‌های بدون استاندارد، نبود خط سیستم انتقال فاضلاب، انباشته شدن کثافات بدبو در جاده‌ها، کوچه‌ها و پس‌کوچه‌ها و ده‌ها عوامل دیگر، محیط زیست را در شهر کابل با خطری جدی مواجه کرده و امراض تنفسی و قلبی را در این اواخر افزایش داده است.

از طرفی هم انباشت تپه‌های زباله در فضای آزاد شهر سبب گسترش گرد و خاک و انواع آلودگی هوا در شهر شده است.